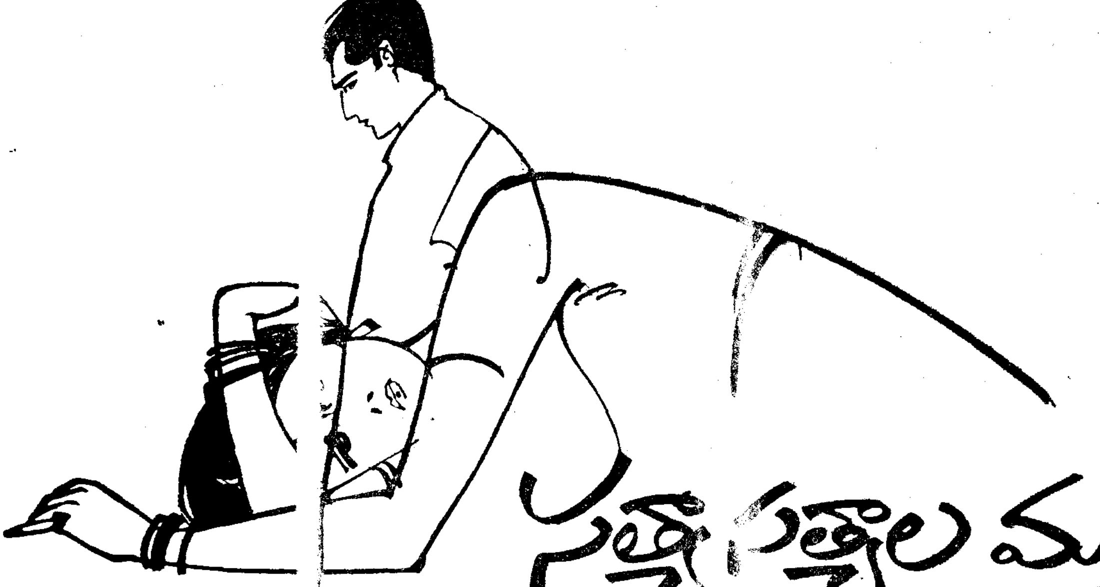

సత్యాసత్యాల మధ్య

ద్విభాష్యం రాజేశ్వరరావు

"సాకికి ఇంట్లో లేదా?"

తలుపు దగ్గరే నిలబడి అడి కు రాజారావు.

"లోపలకు రండి. అక్క నిలబడిపోయారేం?"

డ్రాయింగ్ రూమ్‌లో ట్యూబ్ లైట్' వెలిగించింది సులోచన.

లోపికివచ్చి టీపాయ్‌మీది పేపరు చేతిలోకి తీసుకున్నాడు రాజారావు.

సులోచన ఇంట్లోకివెళ్ళి రె కు క్షణాల్లో మంచినీళ్ళ గ్లాసుతో తిరిగి వచ్చింది.

"మంచినీళ్ళు తీసుకోండి!"

అతడు నీళ్ళు తాగుతూవుం అంది "ఆయన లేరు"

"ఎక్కడికి కెళ్ళాడు?"

"సాయంకాలం వాళ్ళ సే మేనేజర్ వచ్చారు. విజయ నగరంలో ఏదో 'అర్జెంట్' పని ందని ఇద్దరూ కలిపివెళ్ళారు." రెండుక్షణాలు ఆగి అంది....''రే వుదయంకాని రారు!"

"నే వెళ్తాను!" రాజారావ్ లేచాడు.

"మొత్తానికి మొగాళ్ళనిపిం కున్నారు" సులోచన నవ్వుతూ అంది. "ఆయన లేకపోతే కూరో కూడదా?"

"ఎందుకు కూడదూ....?' నీళ్ళు నమిలేడు.

"అయితే, మరి ఇంకా ని బడే వున్నారేం?"

తడబాటును కప్పిపుచ్చుకు టూ రాజారావ్‌కూడా నవ్వేశాడు.

"పనేంలేదు, తోచక ఇట చ్చేను, సారథి వుంటే 'సెకండ్ షో' సినిమాకు వెళ్దామనుకున్నా "

"ఏమీ తోచక వచ్చేరు, యన లేరంటే వెళ్ళిపోతున్నారు, నాతో కబుర్లు చెప్పరాదా? ఆయన వెళ్ళినప్పటినుంచీ నాకూ ఏమీ తోచకుండా వుంది. మీ 'రిప్రజెంటేటివ్'లకు ఊళ్ళు పట్టి తిరగడం తప్ప భార లు ఏమైపోతారన్న బాధే వుండదు."

రా ారావ్ సులోచనవైపు చూశాడు.

ఆ ె కళ్ళు కొంటెగా నవ్వుతున్నాయి! అందమైన పెదాలు తడిగా కద ుతున్నాయి!

'సులోచన ఉద్దేశ్యం ఏమిటి?' రాజారావుకి ఈ పరిస్థితి కొంత ఇబ్బంది కలిగిస్తోంది—

"మాట్లాడరేం?"

"అబ్బే ఏంలేదు! మాగురించి అంతా మీరే చెప్పేస్తున్నారు!" అన్నాడు,

అ నికి అంతకంటే ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు.

"కాఫీ కలిపి తీసుకువస్తాను. కూర్చోండి!"

"ఇప్పుడేం వద్దండీ! రాత్రి తొమ్మిది గంటలవేళ కాఫీ ఏమిటి?" అనాలనుకున్నాడు, కాని మాటలు ప్రారంభించేవేళకు సులోచన గదిలోలేదు. గిరుక్కున తిరిగి లోనికి వెళ్ళిపోయింది. జడలోని మల్లెచెండు ఆ విసురుకు రాజారావు పాదాలచెంత పడింది. మెల్లగావం ి మల్లెచెండుతీసి టీపాయ్‌మీద వుంచేడు.

మల్లెమొగ్గలు అలవోకగా విడి నవ్వుతూ కవ్విస్తున్నాయి!

"ఈ ఆల్బమ్ చూస్తూ వుండండి. ఎప్పటినుంచో విడిగా పడేసిన ఫొటోలన్నీ ఈ దినమే కూర్చుని కష్టపడి అతికించేను. మీరు ఫొ ోలు చూసేలోగా కాఫీతెస్తాను" సులోచన ఆల్బమ్ అతని ముందు ంది.

"మీరు అనవసరంగా శ్రమతీసుకుంటున్నారు!" రాజారావు మొహమా టంగా అన్నాడు.

"శ్రమదేనికి?"

"కాఫీ తయారుచేయడానికి!"

"శ్రమతీసుకునే కాఫీ కలపఁ కప్పుడు పాలతో అర క్షణంలో తయారయ్యే కాఫీ కలుపుతా. కాఫీలో కొత్త విప్లవం! ఫొటోలు చూడండి. ఇపుడే వస్తాను!" కుర్చీ పక్కనున్న 'టేబిల్ లేంపు' వెల్గించి ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది సులోచన.

ఆమె తనయెడల పూర్వంకంటె ఎక్కువ చనువు తీసుకుంటున్నట్లు అన్పించింది రాజారావుకి.

తనకూ, సారధికి పరిచయమై సుమారు ఆరునెలలయింది. తనలాగే అతడుకూడా 'రిప్రజెంటేటివ్' గా పనిచేస్తున్నాడు. ఇద్దరూ కలిసి తరచు ఒకేవూళ్ళు తిరగడంవల్ల ఇద్దరికీ పరిచయంవృద్ధి అయింది. సారధిలోని మంచితనం, అమాయికత్వం రాజారావును బాగా ఆకర్షించేయి. ఆరునెలల్లోనే ఇద్దరిమధ్యా స్నేహం బాగా బలపడింది. రాజారావ్ ఇంతకుపూర్వం సులోచనతో అయిదారుసార్లు మాట్లాడేడు. అయితే ప్రతిసారీ సారధి సమక్షంలోనే! సులోచనలో ఎక్కువ చొరవతీసుకుని మాట్లాడేతత్వం వుందని తెలుసు. కాని ఈదినం పరిస్థితి వింతగా వుంది.

ఆలోచిస్తూ ఆల్బమ్ తిరగేస్తున్నాడు రాజారావు!

మొదటి పేజీలో సులోచన, సారధిల పెళ్ళి ఫొటో! క్రింద వివాహం తేదీ! పెళ్ళిజరిగి సుమారు వ దేళ్ళవుతోంది. తమాషా ఏమిటంటే తనకూ, విజయకూ అదే తేదీన వివాహమయింది!

తరువాతి పేజీల్లో ఫొటోలన్నీ సులోచనవే! ఆమె ఫొటోలు చూస్తూ దృష్టి మరలించుకోలేకపోయాడు. ముఖ్యంగా ఆకర్షించినది ఆఖరుపేజీలోని ఫొటో! టేబిలుమీద రెండుచేతులూ ఆన్చి, విరిసిన కలువరేకుల్లాటి వేళ్ళమధ్య ముఖం పెట్టుకుని కనుపాపలు పైవైపుకి

ఎత్తిచూస్తూ నవ్వులు చిందిస్తున్న సులోచన! చక్కని క్లోజప్! ముఖంలోని సున్నితమైన భావాలను, పెదాలపై చలించే నవ్వునూ కెమేరా ముద్రించలేదంటారు కొందరు! అయితే ఈ ఫొటో చూసేక అన్పించింది రాజారావుకు—

'కెమేరాను వాడుకునే రీతిలో వాడుకోవాలేగాని అది చేయలేని పనిలేదని!' గుండ్రని ముఖం, అందమైన పెదాలు, ఆకర్షణీయమైన కనులు; చూస్తూ ఫొటోపైనుండి దృష్టి మరల్చుకోలేకపోయాడు.

"అంత అందంగా వున్నానా?"

తుళ్ళిపడ్డాడు రాజారావు.

ఎదురుగా సులోచన! కాఫీ కప్పులతో నిలబడివుంది!

"ఊహూ—ఫొటో!...."

"ఫొటో అందంగా వుంది! నేను అందంగా లేను! అంతేనా?" కాఫీ అందించింది నవ్వుతూ. కప్పు అందుకుంటుంటే ఆమె చేతివేళ్ళు తగిలాయి.

కాదు! తగిలించినట్లు స్పష్టమయింది, రాజారావుకు!

ఫొటోలోని అందమయిన ముఖాన్ని పొదివి పట్టుకున్న వేళ్ళు జ్ఞప్తికి వచ్చేయి! వేడిగా పదునుగా వున్నాయి ఆమె వేళ్ళు!

కాఫీ గటగటా త్రాగి కప్పు టీపాయ్‌మీద వుంచేడు.

"కాఫీ వేడిగా లేకపోతే చెప్పటానికికూడా మొహమాటం అన్నమాట!"

"వేడి సరిపోలేదని ఎవరు చెప్పారు!" రాజారావు అన్నాడు.

"కాఫీని మంచినీళ్ళలా తాగేసి, వేడి సరిపోయిందంటే ఎవరు నమ్ముతారు?"

"నేను ఎక్కువ వేడితాగను!"

"ఎదుటివాళ్ళమీద అభిమానం ఎక్కువయిపోతే ఈ రకమైన సర్దుబాటు చేసుకోడం అలవాటవుతుంది. లేదా చెప్పటాన్కి మొహమాట పడివుండాలి!" సులోచన చిరునవ్వుతో అంది.

"నాకు మొహమాటం లేదు!"

"అయితే ఇదంతా నామీద అభిమానమే నన్నమాట!" కొంటెగా నవ్వుతోంది సులోచన.

రాజారావు మవునంగా వుండిపోయాడు.

"ఏం? మాట్లాడరేం?"

"మీరు నన్ను ఇబ్బందిలో పెట్టేస్తున్నారు...." కాస్త ముక్తసరిగా ఎటో చూస్తూ అన్నాడు.

"క్షమించండి...." నొచ్చుకున్నట్లుగా అంది.

"పర్వాలేదు!"

"వక్కపొడి తీసుకోండి!" డబ్బా అందుకోబోయాడు రాజారావు.

అంతలోనే ఆమె డబ్బా వంపి చేతిలో వేసుకొని రాజారావు ముందుంచింది.

అతడు మునివేళ్ళతో ఆమె అరచేతిలోని వక్క పలుకును అందుకునేటంతలో తమాషాగా వేళ్ళను దగ్గరకు ముడిచేసింది. ఆమె వేళ్ళు నిప్పు కణికల్లా కాలిపోతున్నాయి.

రాజారావ్‌ని ఈ పరిస్థితి ఎంతగానో కలవరపెడుతోంది!!

తనకు తెలియకుండానే ఈ పరిస్థితియెడల మనసు కొంత ఇష్టాన్నికూడా ప్రకటిస్తున్నట్లు అనిపించింది.

సుతారంగా వక్క పలుకు అందుకొని నోట్లో వేసుకుంటూ సులోచనవైపు చూశాడు ఆమె కళ్ళు కొంటెగా చూస్తున్నాయి.

మూసుకున్న పెదాల మధ్యన డి బయట పడటానికి గింజుకుంటున్న చిరునవ్వు!

"మీకు శాస్త్రీయ సంగీతం అంటే ఇష్టమేనా!" అంది రెండు క్షణాలు ఆగి!

"చాలా ఇష్టం!" అన్నాడు.

"నాకంటేనా...." ప్రశ్నించి నవైపు చూస్తోంది.

రెండు క్షణాలు ఇద్దరి చూపు కలిశాయి.

"....నాకంటే మీకు ఎక్కు ఇష్టంకాదని చెప్పగలను! నాకు శాస్త్రీయం వింటూవుంటే తిం నిద్రా ఏమీ అక్కరలేదు. బాలమురళీకృష్ణ అంటే నాకు (ణం! అఫ్‌కోర్స్!....అతని గానం...."

'సులోచన చాలా తెలివిగా ట్లాడగలదు' అనుకున్నాడు రాజారావు.

"రండి! గదిలోకి వెళ్దాం! దినమే బాలమురళి ఎల్.పి. కొన్నాను."

"'స్టీరియో'మీద 'ప్లే'చేస్తాను అంటూ సులోచన లేచింది, రాజారావు మంత్రముగ్ధుడిలా లేచి ని డి ఆమెను అనుసరించాడు. వాళ్ళ పడకగదిలోకి రావడం అదే మొ టిసారి అతనికి! గది మల్లె పూవులా వుంది! గోడలకు ఒకటి రెం డు ప్రకృతి దృశ్యాలు తప్ప మరింకేమీ లేవు! గదిలో ఒక వా గా స్టీరియోవుంది! స్పీకర్లు రెండూ గదికి చెరొకమూలా వున్నా ! గది మధ్యగా డబుల్ కాట్! పైన సీలింగ్ ఫేన్!

"మా బెడ్‌రూమ్‌లో కుర్చీ లేవు! అలా మంచంమీద కూర్చోండి!"

సులోచన వెళ్ళి రికార్డువుంచి యో 'ఆన్' చేసింది!

మంద్రంగా సంగీతం గదిలో లుముకొంది.

"మీ బాలమురళి ఇంగ్లీషు పా లు కూడా పాడేరా?" స్పీకర్లోంచి విన్పిస్తున్న ఇంగ్లీషు పాటవిని వుతూ అడిగేడు రాజారావు.

"మీరు భలే జోక్‌చేస్తారే! ఇ బాలమురళికాదు. 'ఎల్విస్' రికార్డు. ఇది విన్నాక అది ప్లేచేద్దాం

"మీ ఇష్టం! మీరు ఏది వినిపి అది వింటాను."

"ఏంచెప్తే అది చెయ్యరా?" ముగా అడిగింది సులోచన.

రాజారావుకి ఆమె ఆంతర్యం పూర్తిగా అర్థమవుతోంది!

ఇక ఏవిధమైన సందేహాలకు లేదు! అతనిలోని అహం, మొగతనం క్షణంసేపు బయటికివచ్చి బడ్డాయి!

సులోచన అందం అతన్ని వశ రచుకుంటున్నట్లనిపించింది. కాని అంతలోనే భార్య అందమయిన ముఖం అతని కనుల ఎదుట కదిలింది. విజయకు తాను ద్రోహం చే లేడు.

తలఎత్తి ఎదురుగా చూశాడు స్టీరియో అవతల 'ఫోటో ఫ్రేం'లో బిగించిన సారధి ఫొటో తన కే చూస్తున్నట్లనిపించింది.

'ఊహూ! లాభంలేదు! తనీ పం చేయలేడు. నమ్మక ద్రోహం తన చేతకాని పని!' సులోచ ఆకర్షణలో మునిగిపోకముందే తను తేరుకోవాలి! ఆమె అతని దగ్గరకు వచ్చింది.

'ఎల్విస్' పాట తారాస్థాయి చేరుకొంది.

ఆమె మెత్తని చీరకుచ్చెళ్ళు అతని పాదాలను తాకుతున్నాయి.

ముఖంలో ఏభావం వ్యక్తంచేయకుండా సులోచనవైపు చూసాడు.

నడిచేయకుండా నిశ్శబ్దంగా పెదాలుకదిల్చి ప్రవహింపచేస్తున్న సులోచన నవ్వు అతన్ని మహత్తరంగా కదిపేస్తోంది!!

రెండుచేతుల వేళ్ళూ అతని జుత్తులోనికిపోనిచ్చి 'రాజా!' అంటూ అస్పష్టంగా గొణిగింది. క్షణంసేపు ఆమె తీయని ఊపిరి, వేడి స్పర్శ అతన్ని విపరీతంగా కలవరబెట్టేయి.

సారధి 'ఫ్రేం'లోంచి తనవైపే చూస్తున్నట్లనిపించింది.

విజయ అందమయిన ముఖం కనుల ఎదుట కదిలింది!

అంతే!! శక్తినంతటినీ కూడగట్టుకొని సులోచనను వెనక్కు నెట్టి లేచి నిలబడ్డాడు. సులోచన తూలి పడబోయి నిలదొక్కుకుంది.

"సులోచనా! నాకీపని ఇష్టం లేదు!"

నిలబడిన సులోచన రొప్పుతోంది. ఆకలిగొన్న ఆడపులిలా ఆమె కళ్ళు ఎర్రబడి ఉన్నాయి. ఆమె అధరాలు కోపంతో వణికిపోతున్నాయి. బుగ్గలు కందిపోయి అరుణిమదాల్చేయి.

సులోచన వంక తేరిపార చూడటానికి కూడా భయం వేసింది అతనికి. గాభరాగా అడుగులు వేసుకుంటూ గదిలోంచి బయటకు వచ్చాడు.

రోడ్డు ఎక్కి ఇంటివైపు నడక ప్రారంభించాడు.

రాజారావుకు తనేదో వింత మనిషిగా మారిపోయిన అనుభూతి కల్గుతోంది. నుదుట పట్టిన చెమటను రుమాలుతో అద్దుకున్నాడు. సులోచన తనపై కోరిక పెంచుకుంది. తనను ఆమెలోకి

ఆహ్వానించింది. ఈ చర్యలకు తన బాధ్య ఎంతవరకూ ఉంది?

ప్రత్యక్షంగాగాని, పరోక్షంగా తానెప్పుడూ సులో చనపై అటువంటి భావం ప్రకటించలేద ప్రకటించడమేకాదు. అసలు తనకా భావమే రాలేదు ఇంతకుము సులోచనను మిత్రుని భార్యగానే చూశాడు. కాని ఊహల్లో న నా తనకు దురుద్దేశం లేదు. అయితే ఈదినం ఫొటో ఆల్బమ్ తి గేస్తుంటే అందమయిన ఆమె కనులను, పెదాలను చూసి చలి న మాట వాస్తవం! కాని సులోచన కల్పించిన పరిస్థితులే అంద కారణం. సులోచన ప్రతి చర్యలోను తనను ఆకర్షించడానికి న్నాలు చేసింది. ప్రతి మాటలోనూ తనను కవ్వించింది!

అంతటి అనుభవాన్నితప్పించుకోటం ఎంత అసాధ్యం?

'తనకి పూర్తి అయిష్టత వుంటే, డ్రాయింగ్ రూంలోంచే తప్పించుకొని బయటపడి ఉండేవాడు. కాని బెడ్ రూంలోకి ఎందుకు వెళ్ళినట్లు?'

మొదటే పరిస్థితి విషమించకుండా సుకొని వుంటే ఇంత విపరీతంగా తయారయి వుండేదికాదు.

తనదీ కొంత పొరపాటు వుంది.

ఈనాడు ఈసంఘటన జరిగిపోయి టే-తను ఆజన్మాంతం విజయ దగ్గర దోషిలా తలవంచుకోవల వచ్చేది. ఈ నిజం ఆమెకు తెలియకపోయినా, తన అంతరాంత లను దొల్చక మానదు!

విజయను తాను గాఢంగా ప్రేమిస్తు న్నాడు!

విజయ కూడా తనను ప్రాణప్రదం అభిమానిస్తోంది!

తీయగా సాగే ఈ జీవన సంగీత మాధురిలో అపస్వరాలు తాను వినలేదు!

తను చేసిన పనిని మనసు సమర్థిస్ వుంటే గుండెలనిండా గర్వం పేరుకొంది రాజారావుకు. ప్రప ాన్ని జయించినంతటి ఉత్సాహం అతని మనసులో కదలాడింది. తృప్తితో ఉషారుతో నడుస్తున్నాడు రాజారావు! ధిమలుపు తిరిగి ఇంటి వైపు నడవబోయి క్షణం సే ఆగిపోయాడు. చీకట్లో మసగ్గా కన్పించిన ఆ ద్మ ంం అతని ఆలోచన లకు ఆనకట్ట వేసింది. తన ఇం తలుపులు తెరుచుకొని ఎవరో యువకుడు గాభ రా బయటికి వచ్చి ఇటూ అటూ చూసి రోడ్డు ఎక్కి వే గా నడిచి వెళ్ళిపోతు న్నాడు. ఆ చీకట్లో అత నె ో గుర్తు పట్టలేక పో ాడు. అతని మనసును ఏ శంక పీడించింది.

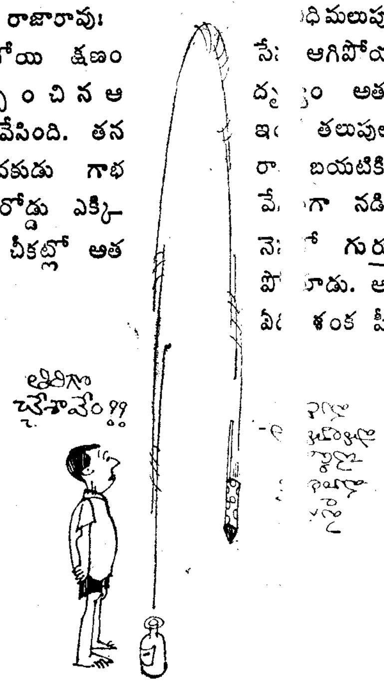

మెల్లగా వెళ్ళి ఇంటి తలుపులు తోశాడు. తలుపులు తెరుచు కున్నాయి. సవ్వడి చేయకుండా వరండా దాటి వెళ్ళి గదిలో 'స్విచ్' వేశాడు.

ఎదురుగా ంచం మీద కూర్చుని ఉంది విజయ!

మోకాళ్ళ ద తలపెట్టుకొని ముడుచుకొని కూర్చుని ఉంది.

ఆమె జు చెదిరిపోయి ఉంది. చీర అస్తవ్యస్తంగా వుంది.

పక్క మీద నలిగి వత్తలైపోయిన గులాబీరేకులు!

దీపం వెల్గానే తలఎత్తి రాజారావును చూసి స్థంభీభూతురా లయింది విజయ!

"మీరు సిని ాకు వెళ్ళలేదా?" మెల్లగా గొణిగింది. ఆమె మాటలు తడబడ్డాం .

"ఏం తొం రగా వచ్చేనని ఆశ్చర్యపోతున్నావా" రాజారావు అరిచేడు.

అతని కంఠం నిండా క్రౌర్యం ధ్వనించింది.

విజయ మాట్లాడలేదు.

"ఏం? మాట్లాడవేం?"

ఉప్పెనలా ముంచుకొస్తున్న దుఃఖాన్ని ఆపుకునే యత్నం చేస్తోంది విజయ.

"వాడెవడు!" మళ్ళీ కసిగా అడిగేడు.

"మా బావ ..." మెల్లగా అంది. "ఇలా వచ్చి కూర్చోండి, జరిగినదంతా చెప్తా !"

"ఇక్కడే ంటాను. నువ్వు చెప్పదల్చుకున్న కథ అర్జెం టుగా తయారుచేసి చెప్పు!"

విజయ అ ివైపు చూసింది.

"మా బావ వర్క్ షాపులో పనిచేస్తున్నాడని చెప్పేదాన్ని కదా! మొన్ననే ఏదో పనిమీద మద్రాసు వెళ్ళేడట! తిరిగి వెళిపోతూ 'కనెక్షన్ ట్రయిన్'కు కాస్త ఆలస్యం ఉంటే ఇక్కడకు వచ్చేడు! మీరు సినిమాకు వెళ్ళేరని చెప్పాను. పదకొండు గంటలకు రైలుం దిట! వెళ్ళిపోయాడు!"

ఆమె గొంతు నూతిలోంచి వచ్చినట్లుంది...

ఆమె కను నుండి నీళ్ళు ఉబికి వస్తున్నాయి.

"వాడప్పుడే వెళ్ళిపోయాడని ఏడుస్తున్నావా? లేక నేను అప్పుడే వచ్చేసినందుకు ఏడుస్తున్నావా?"

కళ్ళు తుడుచుకొని రోషంగా భర్తవైపు చూసింది విజయ.

"రెంటికీకాదు! నా కర్మ ఇలా కాలినందుకు ఏడుస్తున్నాను! ఈ పరిస్థితిని ఏమాత్రమైనా అర్థంచేసుకోకుండా మీరు మాట్లాడుతున్నం దుకు ఏడుస్తున్నాను. ఏడవటం తప్ప ఇంకేం చేయలేని ఆడదాన్ని కదూ! అందుకే ఏడుస్తున్నా!" ఆమె రెండు చేతులతో ముఖం కప్పేసుకుంది.

"మా ఇద్దరి మధ్య ఇప్పుడేం జరగలేదు—నమ్మండి! అంటావు అంతేనా!" వ్యంగ్యంగా అన్నాడు.

"బావ స్వతహాగా మంచివాడు!మరి అతన్ని ఏపిశాచి ఆవహిం చిందో తెలీదు. బలాత్కారం చేయబోయాడు. అరిచి గోలచేస్తానని బెదిరిస్తే వెళ్ళిపోయాడు! అంతలోనే మీరూ వచ్చేరు. అంతే! అంత కంటే ఏమీ జరగలేదు! నా మాటనమ్మండి!"

"విజయా! మన జీవితాలు మాలు కావు. నాటకాలంత కంటే కావు: ఏది ఏమైనా నీతోనాకి డు తర్కం అనవసరం! మనసా విన్ను ప్రేమించేను. ఆ మన విరిగేలా దెబ్బతీశావ్!!"

రాజారావు ఈ మాటలు నేసి గదిలోంచి బయటకు వచ్చేశాడు.

"అయితే నా మాటలు నమ్మ" విజయ అభ్యర్థన చెవుల్లో పడింది.

గబగబా అడుగులు వేసుకు గా రోడ్డుమీదకు వచ్చేశాడు. అతని గుండెల్లో అరణ్యాలు దహి స్తు న్నట్లుంది!

నరాలన్నీ శరీరంలో తీవ్ర స లనం కలుగచేస్తున్నాయి.

తాను ప్రాణప్రదంగా ప్రేమి న విజయ తనను మోసం చేసింది.

మలోచనతో అనుభవాన్ని కా ి తాను బయటపడ్డాడు.

విజయ కోసం తను, తనకే సం విజయ అనుకుంటూ గర్వపడ్డాడు కాని తన గర్వం అం సూర్యుని వేడిమికి కరిగి పోయిన మంచు ముక్కలా అయిపో ంది. తన నమ్మకాలన్ని వమ్ము అయ్యేయి! మనసంతా విజ ది అసహ్యంతో నిండి పోయింది. విజయ మీదే కాదు, సు న మీద కూడా అసహ్యం? లోకం మీద అసహ్యం, ఆఖరికి తన ద తనకే అసహ్యం.

సందువదలి మెయిన్‌రోడ్డు ఎ ్కాడు. అనుకోకుండా కాళ్ళు 'బార్' వైపుకు తీసుకు వెళ్ళాయి. 'బా ' మెట్లెక్కి లోపలి హాల్లోకి వెళ్ళాడు. హాలు చాలావరకు ఖాళీగ వుంది. హాలు మధ్యగా వేళ్ళాడుతున్న గాజు కుప్పెల్లోంచి ప ని లేత నీలరంగు వెలుగు పరుచుకుంటోంది. లోనికి వెళ్ళి ఒక సోఫాలో కూలబడి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ప్రక్కనున్న 'ఎయి కూలర్'లోంచి చల్లని గాలి ముఖానికి తాకుతోంది.

"ఆర్డర్ ప్లీజ్!" బేరర్ పిలుపు కళ్ళువిప్పి చూశాడు.

"ఒ 'లార్జి' 'రమ్' తీసుకురా!"

బేర రెండు నిమిషాల్లో 'రమ్' గ్లాసు టేబిలు మీద వుంచేడు ఫ్లాస్కుతో ఐస్‌వాటర్. ప్లేట్లో 'ఐస్ క్యూబ్స్' ప్రక్కనే ఉంచాడు. ంచాతో రెండు ఐసుముక్కలు తీసి గ్లాసులో వదేసి రమ్ 'సిప్' చేశాడు! గుటక దిగేసరికి గొంతు మండిపోయింది.

అం కుముందెన్నడూ 'రమ్' త్రాగలేదు రాజారావు. స్నేహితులతో కం నీ కోసం 'బీరు' త్రాగడం తప్ప అతనికి త్రాగడం పెద్దగా అల టులేదు. గొంతుమీద రెండు వేళ్ళతో రాసుకున్నాడు. 'రమ్' వా వెగటుగా అసహ్యంగా అనిపించింది.

ఎం మండినా ఇలాగే త్రాగాలి! మనసు నిండా కసి! గ్లాసు అందుకొని బగటా త్రాగేశాడు. పదినిమిషాల్లో మరో రెండు లార్జి 'పెగ్స్' క ం లేకుండా రాజారావు గొంతులోకి జారిపోయాయి.

తల ిమ్ముగా అవుతోంది.

విజయ గుర్తుకు వచ్చింది. నిజంగా విజయ నిజమే చెప్తోందేమో! అనవసరంగా తాను హింసించేడేమో! ఎన్నడూ తమ ఇద్దరి ధ్యా ఈ విధమైన గొడవలు రాలేదు! తాను ఈ విధంగా ఇల్లు వదలి వచ్చేసినందుకు విజయ ఏ ఆత్మహత్యకయినా తలపడితే!

ఈ నమయిన భయం మనసులోకి రాగానే ఒడలంతా చెమటలు ప ంది.

'బార్'లోంచి బయటపడి ఇంటికి నడిచేడు రాజారావు. తలుపులు తెరచు ని బెడ్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ విజయ కనబడలేదు. అతని నరనరాల్లో నిస్సత్తు ఆవరించింది. వరండా దాటి గాభరాగా వం ంటివైపు నడిచేడు.

వంట దిలోంచి మూలుగు వినిపిస్తోంది.

భయ తో రాజారావుకు అడుగులు ముందుకు పడలేదు.

ఒక్క సారి శక్తిని కూడగట్టుకొని తలుపులు తోశాడు. తెరుచుకున్న తలుపులకు అవల దృశ్యం చూసి స్థాణువయి పోయాడు.

ఎదురు గా మంటలమధ్య విజయ! ప్రక్కనే ఖాళీగా పడిపోయి వున్న కిర్సనాయిలు డబ్బా!

విజయ కిర్సనాయిలు మీదపోసుకొని నిప్పంటించుకుంది.

"విజ యా!" గట్టిగా అరిచేడు.

అతని చేతికి తగిలి టేబిలుమీది 'రమ్'గ్లాసు ప్రక్కకు పడి ముక్కలయిపో యింది. కుర్రాడు ఎవరో వచ్చి పెంకులన్ని ఏరి పక్కన పెడ తున్నాడు, "గురుడికి అప్పుడే కొట్టేసింది." దూరంగా కూర్చున్న ఎ రో అంటున్నారు. "బేరర్! బిల్లు తీసుకురా!" మెల్లగా అన్నా డు రాజారావు.

రెండు నిమిషాల్లో బిల్లు తెచ్చాడు బేరర్! బిల్లు చెల్లించి ఇంటివైపు న చాడు రాజారావు. తడబడే అడుగులతో వెళ్ళి తలుపు తట్టాడు!

తలుపు తెరుచుకుంది!!

ఎదురు గా విజయ! విజయను చూడగానే మళ్ళీ తనలోని మొగతనం, హం బయటకు వచ్చేయి. ఏమయినా తను మెత్తబడకూడదన్నాడు: ఆమెను తాను క్షమించలేననుకున్నాడు. ఆమెవంక

అసహ్యంగా చూసి బెడ్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళిపోయాడు. బట్టలు కూడా మార్చుకోకుండా మంచం మీద వాలిపోయాడు.

* * *

తనని ఎవరో బలంగా కుదిపి లేపుతూ వుంటే తెలివి వచ్చింది రాజారావుకి। తలమీద ఎవరో సమ్మెటలతో మోదుతున్నట్లు భారంగా ఉంది. కనురెప్పలు బరువుగా పడ్డాయి। అప్పుడే బాగా తెల్లారిపోయింది। ఎదురుగా విజయ నిలబడి వుంది.

చికాకుగా ఆమె వంక చూశాడు—ఆమె ముఖంనిండా ఆందోళన। ఆమె పెదాలు భయంతో అదురుతున్నాయి। ఏదో పిశాచాన్ని చూసి జడుసుకున్న దానికి మల్లే వుంది విజయ।

"ఏమండీ। సారధిగారి భార్య చచ్చిపోయింది।" అంది వణికే స్వరంతో. రాజారావుకి షాక్ తిన్నట్లయింది.

మత్తు అంతా ఒకసారి దిగజారిపోయింది।

'ఏమిటి?' అంటూ నమ్మలేనట్లుగా విజయ వంక చూస్తూ మంచం మీద నుండి లేచాడు.

"మిల్క్‌బూత్‌కు వెళ్ళొస్తూ పలకరిద్దామని సులోచన ఇంట్లోకి వెళ్ళాను. ఆమె బెడ్‌రూమ్‌లో మంచం మీద పడివుంది. ప్రక్కనే నిద్రమాత్రల సీసా ఖాళీగా వుంది. భయంతో వాళ్ళ పక్కింటి ప్లీడరుగార్కి చెప్పాను. ఆయన వచ్చి చూశాడు. అప్పటికే ప్రాణం పోయింది. వెంటనే అక్కడనుండి వచ్చేశాను."

విజయ ఆయాసంతో రొప్పుతుంది.

రాజారావు త్వరితంగా అడుగులు వేసుకుంటూ సులోచన ఇంటివైపు నడిచేడు. అప్పుడే ఇంటిముందు జనం పోగయ్యారు. మెల్లగా లోనికి వెళ్ళాడు. సులోచన మంచం మీద పడివుంది.

ప్రక్కనే మోకాళ్ళలో తల దూర్చి కూర్చున్నాడు సారధి. అప్పుడప్పుడు తలఎత్తి పిచ్చిపట్టిన వాడిలా సులోచన వంక చూస్తున్నాడు అతను। రాజారావును చూడగానే అతని దుఃఖం కట్టలు తెంచుకొంది.

"కేంపుకెళ్ళి ఇప్పుడే వచ్చాను. నేనుంటే ఇంత ఘోరం జరిగి ఉండేదికాదు" అన్నాడు ఏడుపు మధ్య. రాజారావుకి ఏం మాట్లాడాలో తోచలేదు.

రాజారావుకి మతిపోతున్నట్లుంది।

అతని మనసు స్వాధీనం తప్పుతోంది।

సులోచనవైపు చూడలేక పోయాడు. ఆ గదిలో నిలబడలేక పోయాడు। బయటికి వచ్చి వరండాలో ఒక వారగా స్థంభానికి జేరగిలబడిపోయాడు. కనులు తెరిచినా మూసినా సులోచన రూపమే కనుల ముందు నర్తిస్తోంది।

ఆమె కనులు నవ్వుతున్నాయి।

ఆమె తడిపెదాలు సుతారంగా కదులుతున్నాయి।।

ఆమె కళ్ళు కోపంతో జేవురించాయి।।।

ఆమె పెదాలు పగబట్టి అదురుతున్నాయి।।।

రాజారావు కనుల ముందు సినిమా రీలులోని బొమ్మలకు మల్లే సులోచన రూపం కదుల్తోంది।

సులోచన చచ్చిపోయింది। అది మామూలు చావుకాదు।

ఆత్మహత్య। కసితో చచ్చిపోయింది। కోపంతో చచ్చిపోయింది.

లేకపోతే నిండు ప్రాణం ఎందుకు తీసుకుంటుంది?।

తన మీదకసి। తనమీదే కోపం।

ఆమె వికటాట్టహాసంచేస్తూ రెండుచేతులూ తన మెడచుట్టూ బిగించి నొక్కేస్తున్నట్లనిపించింది.

"క్రితం రాత్రి ఆమె ఎడల తాను నిర్దయగా ప్రవర్తించకుండా వుండివుంటే!" ఏమో. పరిస్థితులు ఎలావుండేవో అనుకున్నాడు రాజారావు.

ఇటు సులోచన ఆత్మహత్య చేసుకొంది.

అటు విజయ తనకు తీరని ద్రోహంచేసింది.

మెల్లగా సారధి దగ్గరికివెళ్ళి ఓదార్చాలనుకున్నాడు. కాని అందుకు భయంవేసింది. సులోచన ఆత్మహత్యకు తానే కారణం అని సారధికి తెలిస్తే ఇంకేమైనా వుందా? ఈ ఆలోచన రాగానే భయంతో వణికిపోయాడు.

మెల్లగా కాళ్ళీడ్చుకుంటూ గది గుమ్మం దగ్గరకు వెళ్ళేడు.

"ఇంత ఘోరం ఎలా జరిగింది సారధి?" మెల్లగా సారధి బుజాలమీద అనునయంగా రాస్తూ అన్నాడు.

"ఏమీ తెలీకంలేదు. నిన్న సాయంకాలం విజయనగరం వెళ్తూవుంటే నవ్వుతూ నన్ను సాగనంపింది. కనీసం ఒక్క మాటయినా చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయింది. తన చావుకి కారణం తనతోనే పట్టుకువెళ్ళిపోయింది" అంటూ చిన్నపిల్లాడికి మల్లే బావురుమన్నాడు సారధి.

సారధిని ఓదార్చటం తనవశం కాకపోయింది.

భారంగా అడుగులు వేసుకుంటూ ఇంటికి వచ్చేశాడు రాజారావు.

చొక్కా విప్పుకుంటూవుంటే "కాఫీ తీసుకోండి।" అంటూ విజయ కాఫీ కప్పుతో వచ్చింది. "నాకు నీమొహం చూపించకు।" అన్నాడు రాజారావు

విజయ విరక్తిగా నవ్వింది।

"ఒకే ఇంట్లో వుంటూ అదెలా సాధ్యం?....అయినా అంత కోపం దేనికి?"

"ఏం? ఇంకా అర్థంకాలేదా?" నీతో నేనేం చెప్పదల్చుకోలేదు."

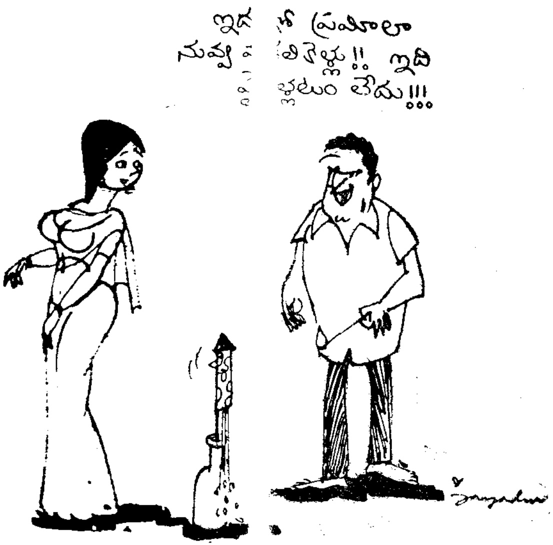

"నిన్నరాత్రి విషయంలో మీ అనుమానం పోలేదన్నమాట!" అంది విజయ.

"పోలేదు!—పోదు!" విసురుగా తువ్వాలు అందుకొని బాత్‌రూమ్‌వైపు నడిచాడు రాజారావు. క్షణంసేపు దారిలో ఆగి అన్నాడు. "నీకు నాకూ ఏ సంబంధంలేదు. మర్యాదగా నువ్వు మీ ఊరెళ్ళిపో! మీవాళ్ళకు ఈ విషయం నేను రాసేలోగా నువ్వెళ్ళిపోటం మంచిది!"

"ఏమని రాస్తారు?" రోషంగా అడిగింది.

"ఛీ! సిగ్గులేదూ!" రాజారావ్ విసురుగా బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

స్నానం ముగించి వచ్చి గదిలో సోఫాలో కూలబడ్డాడు. మనసంతా చికాకుగావుంది. తుదిమొదలు లేని ఆలోచనలు మనసునిండా ముసిరి కుదుతున్నాయి. తేనెటీగలకు మల్లే!

ఒకవంక సులోచన మరణం తనను క్రుంగదీస్తోంది!

ఇంకోవంక విజయ ప్రవర్తన మనసును దొలిచేస్తోంది!

"ఏమండీ!" విజయ మృదువుగా పిలిచింది.

"ఏం?" కనులు ఎత్తి ఆమెవంక చూశాడు. ఇంతకుముందు తాను చూసిన బెదురు ఇపుడు ఆమె ముఖంలో లేదు. దాని స్థానంలో నిశ్చలత!

"నేను వెళ్ళిపోవాలా?" నిర్లిప్తంగా అడిగింది.

"ఏం బెదిరిస్తున్నావా? వెళ్ళిపొమ్మనే చెప్తున్నాను!"

విజయ పేలవంగా నవ్వింది.

"బెదిరించడానికి నేనెవర్ని? ఆడదాన్ని! శారీరకంగా అబలలం! మానసికంగా అంతకంటేకూడా మీ తెలివితేటలే! మీరే మమ్మల్ని నడిపిస్తున్నారు. మీరే మమ్మల్ని బతికిస్తున్నారు. మీరు శాసిస్తే మేం వినాలి! ఇది తరతరాలుగా వస్తున్న సాంప్రదాయమే కదండీ! నేను ఎలా బెదిరించగలను?

మీకు కష్టంగా వుంటుందంటే కొంతకాలం మీకు దూరంగా వుంటాను. ఎడమొహం పెడమొహంతో గడపడం నాకూ కష్టమే!" మాట్లాడటం ఆపి దీర్ఘంగా ఊపిరిపీల్చుకుంది.

"మొగాడు అన్యాయంగా అత్యాచారానికి పూనుకుంటే ఆ తప్పు అంతా ఆడదానిదే అవుతుందన్నమాట! అంతేనా?" సూటిగా అడిగింది.

"ముల్లు అరిటాకు సామెత వినలేదా!" వ్యంగ్యంగా అన్నాడు రాజారావు.

"ఎందుకు వినలేదూ! ఆ సామెతల్ని విని, నరనరాల్లో జీర్ణించుకొని మనం ఈ స్థితికి దిగజారాం. ఈ దేశంలో మొగాడికో రూలు, ఆడదానికో రూలు! మొగాడు వీధినపడి ఎన్నితిరుగుళ్ళయినా తిరగొచ్చు! ఆడది వీధివంక కన్నెత్తి చూస్తే తప్పు! మొగాడు తిరక్క చెడిపోతాడు! ఆడది తిరిగితే చెడిపోతుంది. ఇవన్నీ మన పూర్వులు మన కందించిన వేదాలు! మొగాడు ఆడదానితో తిరిగితే వాడు రసికుడు, అదే మొగాడి కామదాహానికి బలి అయిన స్త్రీ వ్యభిచారిణి.

కట్టుకున్న భర్త కట్టు కధలన్నీ భార్య నమ్మాలి.

అదే. భార్య నిజంచెప్పినా భర్త నమ్మడు.

రవంత అనుమానం తల ఎత్తితే మధ్యనున్న ప్రేమలు, అభిమానాలు ఇట్టే కరిగిపోతాయి" విజయ ఆవేశంతో అంది.

"ఆపు నీ ప్రసంగం!" గట్టిగా అరిచేడు రాజారావు.

విజయ నీరసంగా తలుపుకి జేరగిలబడి నిలబడింది.

"మొగాళ్ళందరూ నువ్వనుకునేటంత నీచులు కారు...." క్షణంసేపు ఆగి మళ్ళీ అన్నాడు రాజారావు.

"విజయా! నేను నిన్నెంతగా ప్రేమిస్తున్నానో నీకుతెలియదు అందుకే ఇంత బాధపడుతున్నాను. నమ్ముకున్న మనిషి నిలువునా దగాచేస్తే ద్వేషం కాక ఏం మిగుల్తుంది?...." విజయ అతని మాటలు వింటూ చెప్పవాల్చకుండా అతని వంకేచూస్తోంది..... "నిన్నరాత్రి ఏం జరిగిందో నీకు తెలుసా? సినిమాకి సారధితో కలిసి వెళ్దామని వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళాను. సారధి ఊళ్ళోలేడు. సులోచన మాటలలో పెట్టి నన్ను రెచ్చగొట్టింది. నన్ను నిలువెల్లా కవ్వించింది! నీ మీది ప్రేమతో సారధికి ద్రోహం చేయలేని తలంపుతో సులోచనను తిరస్కరించి బయట పడ్డాను. ఆమె ఆత్మహత్యకు పరోక్షంగా నేను కొంత కారణమేమోనని మనసు బాధపడుతోంది. నా కోసం నువ్వు. నీకోసం నేను అనే గర్వం మనసునిండా నింపుకుని ఇంటికివస్తే నాకు ఎదురు దెబ్బ తగిలింది.

నాకీ పరిస్థితిలో పిచ్చెత్తేటట్లుంది విజయా...." అంటూ చేతులతో తలను పట్టుకున్నాడు.

"నీ మీది ప్రేమతో సులోచన చావుకు కూడా కారణం నేనే అయ్యాను."

ఇద్దరిమధ్యా రెండుక్షణాలు భయంకర నిశ్శబ్దం చోటు చేసుకుంది.

"అయితే మీరు సులోచనను నిరాకరించి వచ్చానంటారు" విజయ సూటిగా అంది.

"నిన్నరాత్రి మీరు—సులోచనను—అనుభవించారు."

"విజయా!" అరిచాడు రాజారావు.

"కాదని ఎలా నమ్మను చెప్పండి" తాపీగా అడిగింది విజయ.

"నేను చెప్తున్నానుకదా!"

"నేను చెప్పేది మీరు నమ్మ ు. కాని మీరు చెప్పేది నేను నమ్మాలి! అంతేగా!"

రాజారావు తేలిగ్గా నవ్వాడు.

"విజయా! నేను నీకీ విష ం చెప్పివుండకపోతే అసలు నీకు తెలిసివుండేదికాదు. అవునా!"

విజయ విరక్తిగా అతనివైపే చూసింది.

"మీరు విన్నరాత్రి మీరోగ ు ఆలస్యంగా వచ్చివుంటే— నా విషయం మటుకు మీకు తె సేదా!—అయినా నేనుమాత్రం మీనుండి దాచాలనుకోలేదు. చెప్పా నే అనుకున్నాను. విషయం మీనుండి దాచాలనుకుంటే ఏమీ జ గనట్టే ప్రవర్తించి వుండేదాన్ని. మీరు నమ్మ నమ్ముతారనే అనుకు ు. కాని ఇలా ఊహిస్తారనుకో లేదు!" దీర్ఘంగా నిట్టూర్పు వదలి ుక్కి అంది విజయ.

"నా విషయంలో నేను నాటికీ నిజం ఋజువు చేసుకో లేను. కనుక మీరు నన్ను అ మానించటం మానరు! మీ విష యంలో....సులోచన చచ్చిపోయి ది. కనుక మీరు ఏంచెప్పినా నేను నమ్మాలి!"

రాజారావు కుర్చీలోంచి లే నిలబడ్డాడు.

"ఏం! నేను చెప్పిన సం ఆధారంగా నామీద అపవాదు వేద్దామనుకుంటున్నావా!"

విజయ విచిత్రంగా నవ్విం ి.

"మీమాటల్ని పట్టుకుని న ం 'బ్లాక్‌మెయిల్' చెయ్యాలను కోటంలేదు. అంత నీచురాల్ని క ి నేను! అయితే ఈ విషయం మీరు చెప్పవంతలో నాకు తెలీద! అనుకోకండి! మీరు సులోచనను బలవంతంగా అనుభవించేరు. అవమానం భరించలేక సులోచన చచ్చిపోయింది!"

రాజారావు "ఇక ఆపు" ంటూ గర్జించేడు.

మరుక్షణంలో విజయ ెంపపగిలేలా కొట్టాడు. విజయ

ఏడుస్తూ "ఈ ఉత్తరం చదవండి! ఉదయం సులోచన ఇంటికివెళ్తే ఆమె తలదగ్గిర దొరికింది. చదివి వెంటనే దాన్ని తీసుకొచ్చేశాను. అదే ఇంకెవరిచేతుల్లోనయినా పడివుంటే పరిస్థితులు ఎలా వుండేవో ఆలోచించండి!" అంటూ జాకెట్టులోంచి తీసి ఒక ఉత్తరం అందించింది.

వణుకుతున్న చేతులతో కాగితం మడత విప్పేడు రాజారావు.

కళ్ళు బైర్లుకమ్మి అక్షరాలు సరిగా కనబడటంలేదు.

ఉత్తరంలో ఉన్నవి మూడే వాక్యాలు.

"మిత్రుడనుకున్న రాజారావు శత్రువయ్యాడు. శీలంపోయాక బ్రతుకుకెందుకు? అదే నా చావుకి కారణం!—సులోచన."

రాజారావుకు భూమి తనచుట్టూ గిరగిరా తిరుగుతున్నట్లని పించింది. □□□

దీపావళి శు ాకాంక్షలతో

ఫోన్ : 86-464

శ్రీ దుర్గా మల్లేశ్వరీ డీసెల్ వర్క్సు

సేల్స్ అండ్ సర్వీసు

జవ ార్ ఆటోనగర్ :: విజయవాడ-7

మా వర్క్‌షా నందు, డీసెల్ ఇంజన్ల పంపులు, ఏవరుకేవిబ్రేషన్, అరుగుదల తక్కువగానున్న పాత నా ్సు రీకండిషన్, ఆధునిక యంత్రములపై అనుభవముగల పనివారలచే సకాలములో చేసి ి వ్వగలవారమని తెలియ చేయుటకు సంతోషించుచున్నాము. మైకో, యెలిమెంట్స్ డెలివరివాల్సు, నాజిల్సు వగైరా సరసమైన రేట్లకు లభించును

శ్రీ దుర్గా మ శ్వరీ డీసెల్ వర్క్సు ప్రొ : డి. సుందరరావు